

Noi cu cine să votăm?

Scris de Horia Picu

Sâmbătă, 29 Martie 2014 18:05 - Ultima actualizare Duminică, 30 Martie 2014 09:49



Cum se apropie alegerile (de orice fel și la orice nivel), în România apar promisiunile care urmează să fie uitate imediat după confirmarea noilor - sau vechilor - aleși, în noile – sau vechile - funcții pentru care au candidat și au dat atâta din gură. Alegătorii nu se aleg cu nimic, niciodată. Precis că așa va fi și în acest an electoral. Avem și noi, nealeșii, experiența noastră...După cum vedeți, pentru europarlamentarele din primăvara aceasta sunt aceleași nume...E greu să pătrundă cineva printre cei mai buni, cei mai de seamă reprezentanți ai poporului...

E de remarcat că cei aflați în postura de candidați trebuie să facă tot ce se poate ca să nu supere pe nimeni. Nici pe alegători, nici pe mai marii partidului care s-au gândit la binele lor, care nu pot fi deranjați cu chestiuni incomode. Una dintre ele ar fi: un referendum despre ce formă de guvernământ preferă românii, republica (măreață vatră), sau monarhia de drept, monarhia ca reparație morală a istoriei. Adică ceva ce ar trebui de făcut după ce românii ar ști adevărul despre monarhia din România.

Pentru a face ceva, trebuie să-l începi. Altă cale nu există, în nicio formă de guvernământ. Din păcate, nu prea văd pe cineva dintre politicienii actuali să dea tonul dezbaterii publice și apoi a referendumului pro sau contra monarhie, cu argumente și contraargumente. Nu numai eu sau dvs. nu vedem pe cineva dintre doritorii de privilegii făcând un pas oricât de mic pentru un referendum pe tema amintită. Sunt chiar politicieni, da, ei înșiși..., care nu văd prea curând o rezolvare a problemei în cauză. Unul dintre ei este Toader Paleologu, care vorbea de „prezidențialită”, o „boală” care-i atinge pe toți cei ajunși aproape de scaunul prezidențial de la Cotroceni. Și n-ar renunța la înalta demnitate pe care Armata Roșie ne-a lăsat-o „cadou” aici, pentru nimic în lume...

Se constată destul de ușor că ceea ce lipsește acestui neam este unitatea, dorința de a urni căruța înțepenită a istoriei noastre din loc, trăgând cu toții în același sens. Europarlamentarele n-au legătură cu un eventual referendum despre forma de guvernământ din România. Mă gândeam și eu că, pe la sfârșitul lunii mai, ar putea fi trecute pe buletinele de vot încă două căsuțe în plus, una pe care să scrie un

R
, de la Republică, alta pe care să scrie un

M
, de la Monarhie.

Noi cu cine să votăm?

Scris de Horia Picu

Sâmbătă, 29 Martie 2014 18:05 - Ultima actualizare Duminică, 30 Martie 2014 09:49

Oricum va fi, vom visa în continuare și vom aștepta, adică îi vom da dreptate lui Victor Hugo, care spunea:

„A visa, asta-i fericirea; a aștepta, asta-i viața.”

Mă întrebam, în alt articol, dacă nu-i cumva momentul ca emisiunea de fiecare sâmbătă de la TVR1, „Ora Regelui”, să se numească „Timpul Regelui”. Pun din nou aceeași întrebare, pentru că de președinți ne-am săturat și ne-am convins...Sau invers, ne-am convins și ne-am săturat.